

Vänbok till

Ronnie Eklund

Redaktör
Kerstin Ahlberg

IUSTUS FÖRLAG

Kerstin Ahlberg och Kent Källström

Till Ronnie – kärleksfullt och solkigt

Minns ni Mick Jagers randiga byxor? De där som hade breda, långsgående svart-vita ränder, och som satt som ett par trikaer. Inte? Nej, det gör visst inte Ronnie Eklund heller.

Den ena av oss som skriver det här, Kerstin, minns dem däremot mycket väl. Av någon anledning minns hon också att Ronnie bar just ett par sådana byxor första gången de sågs. Det fick henne att inse att akademien kanske inte var fullkomligt igendammad i alla fall. Alla övriga omständigheter kring detta första möte – när? varför? var? – har hon för länge sedan glömt.

Deras andra möte skulle hon gärna glömma om hon kunde, men blamageguden är obarmhärtig. Det var 1981 och Ronnie hade på uppdrag av Studieförbundet Näringsliv & Samhälle gjort en utredning om ledighetslagarna som han presenterade vid ett seminarium. Mot slutet frågade Ronnie, lite blygt, om rapporten möjligen var så pass intressant att den vore värd att publicera. Varvid Kerstin, då redaktör för tidningen Lag & Avtal, med den rättframhet som brukar råda på en redaktion svarade att hon inte kunde förstå varför man skulle göra det, när den inte innehöll några nyheter. Det var först senare hon insåg att nyhetsvärde mäts med olika måttstockar av journalister och forskare – och vilken prestigesak publicering är inom akademien. Tursamt nog är Ronnie inte den långsinta typen – även detta tycks han ha glömt.

Kents tidigaste minnen av Ronnie är från 1975 när Ronnie just hade kommit hem från Dallas. I ena änden av korridoren på plan 9, där Ronnie fort-

farande har sitt kontor, satt ett gäng bestående av Ronnie, Folke Schmidt, Anders Victorin och Jan Hellner. Alla var vid den här tiden präglade av strömningar inom forskningen i USA och alla hade nära kontakter med amerikanska universitet. Vetenskapen var då i hög grad inriktad på empiriska studier, och ämnen som rättssociologi och rättsekonomi stod i centrum. Ronnies doktorsavhandling om företagsöverlåtelser hade dock inte denna inriktning. Det var en traditionell rättsdogmatisk undersökning, men här och var kan man se Ronnies intresse för hur rättsreglerna påverkar samhället. Ibland får man också en känsla av att Ronnie inte riktigt trivdes i avhandlingskostymen. Hans andra bok om bolagisering har en tydligare empirisk inriktning där intresset för rättsreglernas effekter tydligt framträder.

Sedan dess har det gått några år. Ronnies intresse för frågor som rör anställningsskydd, som de inte längre så otypiska ”atypiska” anställningarna och uthyrning av arbetskraft, har levt vidare. Under de senaste 15 åren har hans verksamhet också präglats av ett internationellt intresse och ett intresse för kvinnofrågor. I diskussionen om Laval-målet, som fått stort utrymme i denna bok, visar Ronnie en delvis ny sida med ett starkt engagemang för den s.k. svenska modellen. Som studentkårens ordförande 1968 deltog han aldrig i kårhusockupationen, men det engagemang, för att inte säga den lidelse, med vilken han 40 år senare kritiserar EG-domstolens praxis i Laval- och Viking Line-målen för snarare tankarna till en ung student än till en äldre herres vanligtvis mer återhållsamma stil.

Mer okänt för kolleger och vänner utanför universitetet är kanske att Ronnie länge var juridiska institutionens prefekt. Att vara prefekt är för de flesta närmast någon form av värnplikt, ett uppdrag som man accepterar för en kortare period bara för att någon måste göra det. Ronnie stannade på sin post i arton år och gjorde något av den. Framförallt utvecklade han fakultetens internationella program och knöt viktiga kontakter inte bara i Europa utan i hela världen. Intresseområdet var inte bara Filippinerna utan fakulteten har numera samarbetspartners såväl i Australien som i Sydamerika.

Det har alltså funnits mycket att anknyta till för de många som medverkar i denna vänbok med anledning av Ronnies pensionering. Så har det också blivit en ovanligt tjock bok. En annan ovanlighet är det litet solkiga omslaget; den här sortens publikationer brukar ju vara omslutna av ett stiligt band i klot – minst. Men även omslaget anknyter till ett av Ronnies kännetecken: han slår gärna in den bok han för tillfället läser i ett skyddspapper, precis som man gjorde i skolan. Som en service till Ronnie kommer den här boken färdiginslagen. Varsågod, Ronnie!